

דִּיתְלִי בְּזִכּוֹתָא כְּמֹשֶׁה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק וְעַם כָּל דָּא
 כִּינּוּן דְּאָמַר לִיה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְהִקְמַתִי אֶת בְּרִיתִי
 אִתְּךָ הָוּה לִיה לְמַבְעֵי רַחֲמֵי עֲלֵייהוּ. וְקָרְבָּנָא דְאֶקְרִיב
 לְבָתְרָא, דִּי־קָרִיב לִיה מִן קַדְמַת דִּנְא דְלִמָּא יִשְׁכַּךְ
 רוּגְזָא מֵעֲלָמָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מָאִי הָוּה לִיה לְמַעְבַּד דְּהָא חֲתִיבִי
 עֲלָמָא הָוּ מְרַגְזִין קַמִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְאִיהוּ יֶקְרִיב קָרְבָּנָא. אֵלָא וְדָאִי נַח דְּחִיל עַל גְּרַמְיָה
 הָוּה, בְּגִין דְּלֹא יַעֲרַע בֵּיה מוֹתָא בְּגוּ חֲתִיבִי עֲלָמָא
 דְּהָוּה חָמִי עוֹבְדֵיהוֹן בִּישָׁא כָּל יוֹמָא, וְהִיךְ מְרַגְזִין קַמִּי
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל יוֹמָא.

רַבִּי (אֲלֶעָזָר פֶּתַח) יִצְחָק אָמַר כָּל זְמָנָא דְּחֲתִיבִי עֲלָמָא
 אֲסַגֵּיאוּ, זַכָּאָה דְּאֲשַׁתְּכַח בִּינֵייהוּ הוּא אֲתַפֵּס
 בְּקַדְמִיתָא. דְּכִתִּיב, (יחזקאל ט) וּמִמְקַדְשֵׁי תַחֲלוּ. וְתַנִּינָן

לשון הקודש

שְׁהָרִי רִשְׁעֵי הָעוֹלָם הָיוּ מַכְעִיסִים לִפְנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא יֶקְרִיב קָרְבָּנָא!
 אֵלָא וְדָאִי נַח פּוֹחַד עַל עַצְמוֹ הָיָה
 בְּשִׁבִיל שְׂלֵא יִפְגַּשׁ בּוּ הַמּוֹת בְּתוֹךְ רִשְׁעֵי
 הָעוֹלָם, שֶׁהָיָה רוֹאֵה מַעֲשֵׂיהֶם הַרְעִים
 בְּכָל יוֹם וְאִיךְ מַכְעִיסִים לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא כָּל יוֹם.

רַבִּי וְאֲלֶעָזָר פֶּתַח וְיִצְחָק אָמַר, כָּל פַּעַם
 שְׁמַתְרַבִּים רִשְׁעֵי הָעוֹלָם, הַצְּדִיק שֶׁנִּמְצָא

אֵלָא בְּזִכּוֹת הָאֲבוֹת הֶרְאִשׁוּנִים, אֲבָל
 לְנַח לֹא הָיָה לוֹ בְּמַה שִׁיתְלַה בְּזִכּוֹת כְּמוֹ
 מֹשֶׁה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְעַם כָּל זֶה, בִּינּוּן
 שְׁאָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִקְמַתִי אֶת
 בְּרִיתִי אִתְּךָ, הָיָה לוֹ לְבַקֵּשׁ עֲלֵיהֶם
 רַחֲמִים. וְהַקְּרָבָן שֶׁהֶקְרִיב אַחֵר כֶּךָ -
 שִׁיקְרִיב אוֹתוֹ מִקְדָּם לָזֶה, אוֹלִי יִשְׁכַּךְ
 הַפַּעַם מִהָעוֹלָם.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַה הָיָה לוֹ לַעֲשׂוֹת,

אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי. ונתה היך שיזוב
 ליה קדשא ברוך הוא בין כל אנון חייבא. אלא
 בגין דיפקון מניה תולדין בעלמא דהוה צדיק
 בְּדָקָא יֹאֲתִיב.

ותו דאיתו אתרי בהו כל יומא ויומא ולא קבילו
 מניה, וקיים בגנפשיה קרא דכתיב, (יחזקאל א) ואתה
 כי הזהרת רשע וגו'. וכתיב ואתה את נפשך הצלת.
 מכאן כל מאן דאזהר לחייבא אף על גב דלא קביל
 מניה הוא שיזוב ליה לגרמיה ויהוה חייבא אתפס
 בחוביה. ועד כמה יזהר ליה עד דימחי ליה הא
 אוקמוה חבריא.

רבי יוסי הוה שכיח קמיה דרבי שמעון יומא חד,
 אמר ליה מאי חמא קדשא ברוך הוא
 לשיצאה כל חיות ברא ועוף שמיא עמהון דחייבא.

לשון הקודש

וכתוב ואתה את נפשך הצלת. מכאן
 שכל מי שמוהיר את הרשע - אף על גב
 שלא קבל ממנו, הוא מציל את עצמו,
 ואותו רשע נתפס בהטאו. ועד כמה
 יזהיר אותו? עד שיבא אותו, והרי
 פרשוקה החברים.

רבי יוסי הוה מצוי לפני רבי שמעון יום
 אחד. אמר לו, מה ראה הקדוש ברוך
 הוא להשמיר את כל חיות הבר ועוף

ביניהם נתפס בראשונה, שכתוב (יחזקאל
 ט) וממקדשי תחלו. ושנינו, אל תקרי
 ממקדשי אלא ממקדשי. ואיך השאיר
 הקדוש ברוך הוא את נח בין כל אותם
 הרשעים? אלא כדי שיצאו ממנו תולדות
 לעולם, שהיה צדיק בראוי.

ועוד, שהוא התרה בהם כל יום ויום
 ולא קבלו ממנו, וקיים בגנפשו את הפסוק
 שכתוב (שם א) ואתה כי הזהרת רשע וגו',

אִי בְּנֵי נִשְׂא חֲטָאן בְּעִירֵי וְעוֹפֵי שְׁמַיָּא וּשְׂאָר בְּרִיין
 מַה חֲטוּ. אָמַר לִיה בְּגִין דְּכַתִּיב בִּי הַשְּׁחִית כָּל בֶּשֶׂר
 אֶת דַּרְכּוֹ עַל הָאָרֶץ. כְּלָהוּ הָווּ מִתְּבַלֵּי אֲרַחֲיֵיהוּ.
 שִׁבְקֵי זַיְנֵיהוּ וְדַבְּקוּ בְּזַיְנָא אַחֲרָא.

תָּא חַזֵּי, אַנּוּן חֲיִיבֵי עֲלֵמָא גְרַמּוּ הָכִי לְכָל בְּרִיין.
 וּבַעוֹן (לֹא שִׁפְחָא) לְאַכְחָשָׁא עוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית.
 וְאַנּוּן גְרַמּוּ לְכָל בְּרִיין לְחַפְלָא אֲרַחֲיֵיהוּ כְּמַה דְאַנּוּן
 מִחֲבָלָן. אָמַר קְדָשָׁא בְּרִידְ הוּא אַתּוּן בְּעִיתוֹ (לֹא שִׁפְחָא)
 לְאַכְחָשָׁא עוֹבְדֵי יְדֵי, אַנָּא אֲשִׁלִּים רְעוּתָא דְלִבּוֹן
 וּמַחֲיֵיתִי אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי
 הָאָדָמָה. אַחֲדָר עֲלֵמָא לְמִיּוֹן כְּמַה דְהָוָה בְּקַדְמִיתָא
 מִיּוֹן בְּמִיּוֹן וְהָא אַתְמָר. מִכָּאן וְלְהֵלָאָה אַעֲבִיד בְּרִיין
 אַחֲרֵינִן בְּעֲלֵמָא כְּדָקָא יְאוּת:

לשון הקודש

להשחית דרכם כמו שהם השחיתו. אמר
 הקדוש ברוך הוא, אתם רציתם ולהשחיתו
 להכחיש מעשי ידי? אני אשלים
 רצונכם, ומחיתי את כל היקום אשר
 עשיתי מעל פני האדמה. אחזיר העולם
 למים כמו שהיה בהתחלה, מים במים,
 והרי נתבאר. מכאן ולהלאה אעשה
 בריות אחרות בעולם פראוי.

השמים עם הרשעים? אם בני האדם
 חטאו, בהמות ועופות השמים ושאר
 הבריות מה חטאו? אמר לו, משום
 שכתוב כי השחית כל בשר את דרכו
 על הארץ. כלם היו משחיתים דרכיהם.
 עזבו את מינם ונדבקו במין אחר.

בא ראה, אותם רשעי העולם גרמו כד
 לכל הבריות, ורצו ולהשחיתו להכחיש
 מעשה בראשית, והם גרמו לכל הבריות

וַיבֹּא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ. רַבִּי הֵיִיא
 פָּתַח וְאָמַר ^(ירמיה כג) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בַּמַּסְתָּרִים
 וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יי'. כַּמָּה אֲנֹן בְּנֵי נֹשָׂא אֲטִימִי
 לִבָּא וּסְתִימִי עֵינֵינוּ דְּלֹא מִשְׁנִיחִין וְלֹא יִדְעִין בִּיקְרָא
 דְּמֵאֲרִיהוֹן דְּכָתִיב בֵּיהּ הֲלוֹא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
 אֲנִי מִלֵּא. הֵיךְ בָּעוֹן בְּנֵי נֹשָׂא לְאַסְתֵּתְרָא מִחוּבֵייהוּ
 וְאָמְרֵי מִי רוֹאֵנוּ וּמִי יוֹדְעֵנוּ. וּכְתִיב, ^(ישעיה כט) וְהָיָה
 בְּמַחְשָׁד מַעֲשֵׂיהֶם. לָאן יִתְטַמְרוּן מִקְפִּייה.

לְמַלְכָּא דְּבָנָה פְּלִטְרִין וְעַבְדֵי תַּחֲתֵי אֲרַעָא טְמִירִין
 פְּעִירִין. לְיוֹמִין מְרָדוּ בְּנֵי פְּלִטְרִין
 בְּמַלְכָּא אֲסִתֵּר ^(אצער) עֲלֵייהוּ מַלְכָּא בְּנֵי־סוּי. מַה
 עָבְדוּ עָאלוּ וּטְמִירוּ גְרַמֵּייהוּ תַּחֲתֵי נֹקְבֵי פְּסִירִין.
 אָמַר מַלְכָּא אֲנָא עַבְדִּית לֹון וּמִקְמָאי אֲתוֹן בָּעָאן
 לְאַתְטַמְרָא, הֲדָא הוּא דְּכָתִיב אִם יִסְתֵּר אִישׁ

לשון הקודש

במחשד מעשיהם. לָאן יִתְבֹּאוּ מִפְּנֵינוּ?
 לְמַלְכָּא שְׂבָנָה פְּלִטְרִין וְעֵשָׂה תַּחַת הָאָרֶץ
 מַחֲלוֹת נִסְתָּרוֹת. לְיָמִים מְרָדוּ בְּנֵי
 הָאֲרָמוֹן בְּמַלְכָּא. הַקִּיף וְצֵרוּ עֲלֵיהֶם הַמְּלָךְ
 בְּנִי־סוּי. מַה עָשׂוּ? נִכְנְסוּ וְהִתְבִּיאוּ עֲצָמִים
 תַּחַת נִקְבֵי הַמַּחֲלוֹת. אָמַר הַמְּלָךְ, אֲנִי
 עֲשִׂיתִי אוֹתָם, וּמַלְכָּנִי אֲתֵם רוֹצִים
 לְהִתְחַבֵּא? זֶהוּ שְׂכָתוֹב אִם יִסְתֵּר אִישׁ
 בַּמַּסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם ה'?

וַיבֹּא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ.
 רַבִּי הֵיִיא פָּתַח וְאָמַר, ^(ירמיה כג) אִם יִסְתֵּר
 אִישׁ בַּמַּסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם ה'.
 כַּמָּה הֵם בְּנֵי אָדָם אֲטוּמִי לֵב וּסְתוּמִי
 עֵינַיִם שְׁלֵא מִשְׁנִיחִים וְלֹא יוֹדְעִים בְּכַבּוּד
 רַבּוֹנָם, שְׂכָתוֹב בּוּ הֲלוֹא אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ אֲנִי מִלֵּא. אֵיךְ רוֹצִים בְּנֵי
 אָדָם לְהַסְתִּיר מִתְּטָאִיהֶם וְאוֹמְרִים מִי
 רוֹאֵנוּ וּמִי יוֹדְעֵנוּ, וּכְתוּב ^(ישעיה כט) וְהָיָה

בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יי'. אֲנִי הוּא
 דְּעֵבְדִית נִוקְבֵי פְסִירִין וְעֵבְדִית תְּשׁוּבָא וְנִהוּרָא
 וְאֵתוֹן אִידך יִבְלִין לְאַתְּמָרָא קַמְאֵי.

תָּא חַזִי, כִּד בַּר נָשׁ חָטִי קַמִּי מְאֲרִיה וְאַמְשִׁיד
 גְּרַמִּיה לְאַתְּכִסָּא. קִדְשָׁא בְרִידָה הוּא עֶבֶד בֵּיה
 דִּינָא בְּאַתְּגִלְיָא. וְכִד בַּר נָשׁ אֲדַפֵּי גְרַמִּיה קִדְשָׁא
 בְרִידָה הוּא בְּעֵי לְאַסְתָּרָא לִיה דְּלֹא יִתְחַזִּי בְיוֹם אַף
 יי'. דְּוַדַּאי אֲבַעֵי לִיה לְאַנִּישׁ (דף סח ע"ב) דְּלֹא יִתְחַזִּי קַמִּי
 מְחַבְּלָא כִּד שְׂרִיא עַל עֲלָמָא דְלֹא יִסְתַּבֵּל בֵּיה. דְּהָא
 כָּל אַנּוֹן דִּיתְחַזִּין קַמִּיה אִית לִיה רִשׁוֹ לְחַבְּלָא.

וְהִינּוּ דְקָאֵמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן כָּל בַּר נָשׁ דְּעֵינִיה
 בִּישָׂא, עֵינָא דְמְחַבְּלָא שְׂרִיא עֲלוּי. וְאִיהוּ
 מְחַבְּלָא דְעֲלָמָא אֲקָרִי. וְלְבַעֵי לִיה לְאַיִנִּישׁ לְאַסְתָּרָא
 מֵינִיה וְלֹא לְאַתְקַרְבָּא בְּהִדְיָה דְלֹא יִתְזַק (קַמִּיה). וְאַסּוּר

לשון הקודש

המשפחות בפשוטה על העולם שלא
 יסתכל בו, שהרי כל אלו שנראים לפניו,
 יש לו רשות להשפית.

וזוהו מה שאמר רבי שמעון, כל אדם
 שעינו רעה – עין המשפחת שורה עליו.
 והוא נקרא משפחת העולם. וצריך האדם
 להשמר ממנו ולא להתקרב אליו כדי
 שלא ינזק ולפניו, ואסור לקרב אליו

הוא שעשיתי מחלות ועשיתי חשף ואור,
 ואתם איך תוכלו להתחבא מלפניו?

בא ראה, בשאדם חוטא לפני רבונו
 ובמשפך עצמו להסתתר, הקדוש ברוך
 הוא עושה בו דין בגלויה. וכשהאדם
 מטהר עצמו, הקדוש ברוך הוא רוצה
 להסתירו שלא יראה ביום אף ה'. שודאי
 שצריך לו לאדם שלא להראות לפניו

לְמִקְרַב בְּהַדְרִיָּה בְּאַתְנָגְלִיא. וּמִשׁוּם הָכִי מֵאִישׁ רַע עֵין
 בְּעֵי לְאַסְתַּמְרָא מֵנִיָּה. מִקְמֵי מִלְאָךְ הַמְּוֹת עַל אַחַת
 בְּמָה וּבְמָה.

(ועל דא) מַה כְּתִיב בְּבִלְעָם (במדבר כד) וּנְאֻם הַגֹּבֵר שְׂתָם
 הָעֵין. דְּעֵינָא בִישָׂא הָוָה לִיָּה וּבְכָל אַתְר דְּהָוָה
 מִסְתַּכֵּל בִּיָּה הָוָה אֲמֻשִׁיךְ עֲלֵיָּה רוּחַ מְחַכְּלָא. וּבְגִין
 כְּךָ הָוָה בְּעֵי לְאַסְתַּכְּלָא בְּהוּ בִישְׂרָאֵל בְּגִין דִּישְׂצִי
 בְּכָל אַתְר דְּעֵינִיָּה הָוָה מִסְתַּכֵּל. מַה כְּתִיב וַיִּשָּׂא
 בִלְעָם אֶת עֵינָיו דְּזָקִיף עֵינָא חַד וּמֵאִיךְ עֵינָא חַד
 בְּגִין לְאַסְתַּכְּלָא בְּהוּ בִישְׂרָאֵל בְּעֵינָא בִישָׂא.

תָּא חַזִי, מַה כְּתִיב וַיֵּרָא אֶת יִשְׂרָאֵל שׁוֹכֵן לְשַׁבְּטָיו.
 וְחָמָא דְשְׁכִינְתָא חֲפִיא עֲלֵיָּהּ וּרְבִיעָא עֲלֵיָּהּ
 מִתְתַּקְנָא בְּתַרִּיסַר שְׁבַטִין תְּחוּתָהּ וְלֹא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה
 עֲלֵיָּהּ עֵינִיָּה. אָמַר אִיךְ אֵיבּוּל לְהוֹן דְּהָא רוּחַ

לשון הקודש

כתוב? וישא בלעם את עיניו. שזקף עין
 אחת והגמיד עין אחת כדי להסתכל על
 ישראל בעין רעה.

בא ראה מה כתוב, וירא את ישראל
 שכן לשבטיו. וראה שהשבטנה מכסה
 עליהם ורובצת עליהם מתקנת בשנים
 עשר שבטים תחתיה, ואין יכולות עיניו
 לשלט עליהם. אמר, איך אוכל להם,
 שהרי רוח קדושה עליונה רובצת עליהם

בהתגלות. ומשום כך צריך להשמר
 מאיש רע עין, ומלפני מלאך המוות על
 אחת במה ובמה.

ועל זה) מה כתוב בבילעם? (במדבר כד) ונאם
 הגבר שתם העין. שעין רעה היתה לו,
 ובכל מקום שהיה מסתכל בו, היה
 ממשיך עליו את רוח המשחית. ולכן
 רצה להסתכל בישראל, כדי להשמיד
 בכל מקום שעניו היו מסתכלות. מה

קדישא עלאה רביעא עלייהו וחפת לון בגדפתא.
 הדא הוא דכתיב פרע שכב בארי, וכלביא. מי
 יקימנו. מי יקימנו מעלייהו בגין דיתגליין ושלטא
 עינא עלייהו.

ועל דא קדשא בריך הוא בעא לתפיא לנח
 לאסתתרא מעינא דלא יכיל רוח מסאבא
 לשלטא עליה בגין דלא יתחבל והא אתמר. ויבא
 נח במה דאתמר לאסתתרא מעינא. מפני מי המבול
 (דקא) דמיין דחקו ליה. אמר רבי יוסי חמא מלאך
 הפות דהנה אתי (ד"א ל"ג לנפיה) ובגין כך עאל לתיבותא,
 ואסתמר בה תריסר ירחי (שפ"א). ואמאי תריסר ירחין.
 פליגי בה רבי יצחק ורבי יהודה. חד אמר תריסר
 ירחין דכך איהו דינא דתיבא. וחד אמר לאשלמא
 צדיק (נ"א צריך) דרגין תריסר ושאר דרגין דאתחזי
 לאפקא מן תיבה.

לשון הקודש

שנתבאר להסתתר מהעין. מפני מי
 המבול, ושהריו הפים דחקו אותו. אמר
 רבי יוסי, ראה מלאך הפות שהיה בא
 ואליו ולבן נכנס לתבה ונשמר בה שנים
 עשר חדשים ושל השנה. ולמה שנים עשר
 חדשים? נחלקו בה רבי יצחק ורבי
 יהודה. האחד אמר שנים עשר חדש
 שפך הוא דין הרשעים. ואחד אמר

ומכסה אותם בכנפיה? והו שכתוב פרע
 שכב בארי וכלביא מי יקימנו. מי יקימנו
 מעליהם כדי שיתגלו ותשלט עליהם
 העין.

ועל זה ראה הקדוש ברוך הוא לבסות
 את נח, להסתתר מהעין, שלא תוכל
 רוח הסמאיה לשלט עליו כדי שלא
 ישחת, והרי נתבאר. ויבא נח, כמו

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר שְׂתָא יְרַחֵי אֲנֹן בְּמִיָּא וְשִׂיתָא יְרַחֵי
 בְּאַשָּׂא. וְהָא הָכָא מִיָּא הוּוּ אַמְאי תְּרִיסַר
 יְרַחֵי. אָמַר (ליה) רַבִּי יוֹסִי בְּתַרֵּי דִינִין דְּגִיּהֲנָם אֲתַדְנֹו
 בְּמִיָּא וְאַשָּׂא. בְּמִיָּא דְּמִיִּין דְּנַחְתּוּ עַל־יִיהוּ מְלַעֲיֵלָא הוּוּ
 צְנִינִין כְּתֻלָּא. בְּאַשָּׂא דְּמִיִּין דְּנַפְקִי מִתְתָּא הוּוּ רְתִיתָן
 בְּאַשָּׂא. וְעַל דָּא בְּדִינָא דְּגִיּהֲנָם אֲתַדְנֹו בְּאַשָּׂא וּמִיָּא
 (ובגין כך תריסר ירחי הוּוּ דְּאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר דִּינָא דְּחִיבִיָּא בְּגִיּהֲנָם תְּרִיסַר יְרַחֵי הוּוּ וְהָא
 אוּקְמוּהָ. וְעַל דָּא כָּל אֲנֹן חִיבֵי עֲלָמָא אֲתַדְנֹו בְּתַרֵּין דִּינִין אֲלִין בְּמִיָּא וְאַשָּׂא) עַד
 דְּאַשְׁתַּצִּיאוּ מִעֲלָמָא. וְנַח הָוָה מְסַתְתַּר בְּתִיבוּתָא
 וְאַתְכַּסִּי מִעֵינָא וּמְחַבְּלָא לָא קָרִיב לְגַבִּיּהּ, וְתִיבוּתָא
 אִוְהִי הָוָה שְׂמִיָּא עַל אַנְפֵי מִיָּא כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר
 וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתִּיבָה וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ.

אַרְבָּעִים יוֹם לָקֹו. דְּכָתִיב וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם

לשון הקודש

ומים וּלְכֹן שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי הִדָּשׁ הָיִו. שְׂאָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר, דִּין הַרְשָׁעִים בְּגִיּהֲנָם הֵם שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי
 חֲדָשִׁים, וְהָרִי פְּרָשׁוּהָ. וְעַל זֶה כָּל אוֹתָם רְשָׁעֵי
 הָעוֹלָם נִדּוּנִים בְּשְׁנֵי דִינִים הִלְלוּ – בְּמִום וְאַשׁוּ עַד
 שֶׁהִשְׁמְדוּ מִן הָעוֹלָם. וְנַח הָיָה מְסַתְתַּר
 בַּתְּבָה וְהַתְּכַפָּה מִן הָעֵינַן וְהַמְשָׁחִית וְלֹא
 קָרַב אֲלֵיו, וְהַתְּבָה הִיָּתָה שְׂטָה עַל פְּנֵי
 הַמַּיִם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה
 וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ.

אַרְבָּעִים יוֹם לָקֹו, שְׂכַתּוּב וַיְהִי הַמַּבּוּל
אַרְבָּעִים יוֹם עַל הָאָרֶץ וְגו'. וְכָל שְׂאָר

לְהַשְׁלִים צְדִיק וְנִיָּא צְרִידָן שְׁתִּים עֶשְׂרֵה
 דְּרַגּוֹת וּשְׂאָר הַדְּרַגּוֹת שְׁהָיו רְאוּיִים
 לְצִאת מִהַתְּבָה.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, שְׂשָׂה חֲדָשִׁים הֵם
 בְּמִום וְשְׂשָׂה חֲדָשִׁים בְּאַשׁ, וְהָרִי כָּאֵן הָיִו
 מַיִם, וְלָמָּה שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי חֲדָשִׁים? אָמַר וְלוֹ
 רַבִּי יוֹסִי, בְּשְׁנֵי דִינֵי הַגִּיּהֲנָם נִדּוּנֹו –
 בְּמִום וְאַשׁ. בְּמִום – שֶׁהַמַּיִם שִׁירְדוּ
 עֲלֵיהֶם מְלַמְעֵלָה הָיוּ צוּנְגִים בְּשֻׁלְגַי. וּבְאַשׁ
 – שֶׁהַמַּיִם שִׁיָּצְאוּ מְלַמְטָה הָיוּ רוֹתְחִים
 כְּאַשׁ. וְעַל זֶה בְּדִין הַגִּיּהֲנָם נִדּוּנֹו – בְּאַשׁ

עַל הָאָרֶץ וְגו'. וְכָל שָׂאֵר זְמַנָּא אֶתְמַחֵן מֵעֲלָמָא.
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ. וְוִי לֹון לְאַנּוּן
 חֵיִיבָא דְהָא לָא יְקוּמוּן לְאַחֵיָא בְּעֲלָמָא לְמִיָּקָם
 בְּדִינָא הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּמְחוּ כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תהלים
 ט) שָׁמָּם מַחִית לְעוֹלָם וָעֶד. דְּאַפִּילוּ לְמִיָּקָם בְּדִינָא
 לָא יְקוּמוּן:

וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ. רַבִּי אֲבָא
 פִּתַח (תהלים נז) רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל
 כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ. וְוִי לֹון לְחֵיִיבָא דְאַנּוּן חֲטָאן
 וּמְרַגְזִין לְמַאֲרִיחוֹן בְּכָל יוֹמָא. וּבְחֻבֵייהוּ דְחֵיִין לָהּ
 לְשְׂכִינְתָא מַאֲרַעָא. וְגַרְמִין דְתַסְתַּלֵּק מֵעֲלָמָא.
 וּשְׂכִינְתָא אֶקְרִי אֱלֹהִים. וְעֵלָה כְּתִיב רוּמָה עַל
 הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים.

תָּא חַזִּי, מַה כְּתִיב וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה דְדַחֲיִין לָהּ
 לְבַר. וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ, דְּלֹא שְׂרִיָּא בְּעֲלָמָא

לשון הקודש

אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ. אוֹי לָהֶם
 לְרִשְׁעִים שְׂחֻטָּאִים וּמְרַגְזִים אֶת רַבּוֹנָם
 בְּכָל יוֹם, וּבְחֻטָּאֵיהֶם דּוֹחִים אֶת הַשְּׂכִינָה
 מִן הָאָרֶץ, וְגַרְמִים שְׂתַסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם.
 וְהַשְּׂכִינָה נִקְרָאת אֱלֹהִים, וְעֵלָה כְּתוּב
 רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים.

בַּא רְאָה מַה כְּתוּב, וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה,
 שְׂדָחוּ אוֹתָהּ הַחוּצָה. וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ,

הַזְמַן נִמְחוּ מִהָעוֹלָם. זֶהוּ שְׂכֵתוּב וַיִּמְחוּ
 מִן הָאָרֶץ. אוֹי לָהֶם לְאוֹתָם רִשְׁעִים,
 שְׂדָחוּ לָא יְקוּמוּ לְחַיּוֹת בְּעוֹלָם לְעַמְד
 בְּדִין. זֶהוּ שְׂכֵתוּב וַיִּמְחוּ, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר
 (תהלים ט) שָׁמָּם מַחִית לְעוֹלָם וָעֶד. שְׂאֵפְלוּ
 לְעַמְד בְּדִין לָא יְקוּמוּ.

וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ.
 רַבִּי אֲבָא פִּתַח, (שם נז) רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם

וְאֶסְתַּלְקַת מִנְהָ. וְכִד אֶסְתַּלְקַת מִעֲלָמָא, הָא לִית מָאן
 דִּישְׁבַּח בְּעֲלָמָא וְדִינָא שְׁלֵטָא (בְּדִינָא) בְּדִין עֲלוּי. וְכִד
 יתְמַחֵן חֵיבֵי עֲלָמָא וְיִסְתַּלְקֹן מִנְיָה (דְּעֲלָמָא), שְׂכִינְתָּא
 אֶהְדְּרַת מְדוּרָה בְּעֲלָמָא.

אָמַר לִיה רַבִּי יִיסָא, אִי הָכִי הָא אַרְעָא דִּישְׂרָאֵל
 דְּאֶתְמַחֵן חֵיבֵינָא דְהוּוּ בְּהָהוּא זְמַנָּא אִמְרֵי
 לָא אֶהְדְּרַת שְׂכִינְתָּא לְאַתְרָה בְּדַבְקֵי דְמִיתָא. אָמַר לִיה
 בְּגִין דְּלֹא אֶשְׁתַּאֲרוּ בָּהּ שְׂאֵר זַפְּאֵי עֲלָמָא. אֵלֹא (אֲבָל)
 בְּכָל אַתְר דְּאֶזְלוּ נְחִתָּת וְשׂוּיָאֵת (דף סט ע"א) מְדוּרָה
 עֲמַחֵן. וּמָה בְּאַרְעָא נּוֹכְרָאָה אַחְרָא לָא אֶתְפְּרָשָׂא
 מִנְיָהּ, כָּל שְׂפֵן אִי אֶשְׁתַּאֲרוּ בְּאַרְעָא קְדִישָׂא.

וְהָא אֶתְמַר. בְּכָל חוּבִין דְּחֵיבֵי עֲלָמָא דְחֵינִין לָהּ
 לְשְׂכִינְתָּא. חַד מִנְיָהּ מָאן דְּמַחְבֵּל אַרְחִיָּה עַל
 אַרְעָא כְּדֵאמְרוּן. וּבְגִין כִּד לֹא חָמֵי אֲנִפֵּי שְׂכִינְתָּא

לשון הקודש

בְּבִתְחִלָּה? אָמַר לוֹ, מִשּׁוּם שְׂלֵא נִשְׁאֲרוּ
 בָּהּ שְׂאֵר צְדִיקֵי הָעוֹלָם, אֵלֹא וְאֲבָל בְּכָל
 מְקוֹם שְׁהֲלִבּוּ, יִרְדָּה וְשָׁמָּה אֶת מְדוּרָה
 עֲמַחֵם. וּמָה בְּאַרְצֵי נְכֹרֵיָה אַחְרַת לֹא
 נִפְרְדָּה מֵהֶם – כָּל שְׂפֵן אִם נִשְׁאֲרוּ בְּאַרְצֵי
 הַקְּדוּשָׁה.

וְחֵרֵי אִמְרוּנֵי. בְּכָל הַחֲטָאִים שֶׁל רִשְׁעֵי
 הָעוֹלָם, דוֹחִים אֶת הַשְּׂכִינָה. אַחַד מֵהֶם
 מִי שֶׁמִּשְׁחִית דְּרַכּוֹ עַל הָאָרֶץ, כִּמוֹ

שְׂלֵא שׂוּרָה בְּעוֹלָם וְהִסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ.
 וּכְשֶׁהִיא מִסְתַּלְקַת מִהָעוֹלָם, הָרִי אֵין מִי
 שִׁישְׁבִיחַ בְּעוֹלָם, וְאִזּוּ הַדִּין שׁוֹלֵט וְהַדִּין
 עָלוּי. וּכְשִׁימְחוּ רִשְׁעֵי הָעוֹלָם וְיִסְתַּלְקוּ
 מִמֶּנּוּ וּמִהָעוֹלָם, הַשְּׂכִינָה מַחְזִירָה אֶת
 מְדוּרָה לְעוֹלָם.

אָמַר לוֹ רַבִּי יִיסָא, אִם כִּד, הָרִי אַרְצֵי
 יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּמְחוּ הָרִשְׁעִים שֶׁהָיוּ בְּאוֹתוֹ
 זְמַן, אִזּוּ לָמָּה לֹא חֲזָרָה הַשְּׂכִינָה לְמִקְוָה

וְלֹא עָאֵל בְּפִלְטָרִין. וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאֵלִין וַיִּמָּחוּ מִן
הָאָרֶץ אֶת־מַחֻן מִן כְּלָא.

תָּא חַוִּי, בְּתֵהוּא זְמַנָּא וְזַמִּין קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא
לְאַתְיָאָה מִתְיָא, כָּל אַנּוּן מִתִּין דִּישְׁתַּכְּחוּן לְבַר
בְּשָׂאָר אַרְעִין נוֹכְרָאִין קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא יִבְרָא לֹון
גּוֹפִיָּהוּ (נ"א יוֹקִים לֹון בְּגּוֹפִיָּיהוּ) בְּדָקָא חַוִּי. דִּהָא גְרָמָא חַד
דְּאַשְׁתָּאָר בֵּיהּ בְּבַר נֶשׁ תַּחֲוֹת אַרְעָא הַהוּא גְרָמָא
יִתְעַבִּיד כְּחִמְרָא בְּעִיסָה וְעִלְיָה יִבְנִי קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא
כָּל גּוֹפָא.

וְלֹא יְהִיב לֹון קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא נִשְׁמָתִין אֶלָּא
בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל. וְכְתִיב, (יחזקאל לו) הִנֵּה אֲנִי
פּוֹתַח אֶת קְבֻרֹתֵיכֶם וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבֻרֹתֵיכֶם
עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל אֲדֹמַת יִשְׂרָאֵל. דִּיתַגְלִגְלוּן
תַּחֲוֹת אַרְעָא. וְלִבְתַּר מַה כְּתִיב וְנָתַתִּי רוּחִי בְּכֶם

לשון הקודש

אותה עצם תעשה כשאר שבעסה,
ועליה יבנה הקדוש ברוך הוא את כל
הגוף.

ולא יתן הקדוש ברוך הוא להם נשמות
אלא בארץ ישראל, שכתוב (יחזקאל לו)
הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי
אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם
אל אדמת ישראל. שיתגלגלו תחת
הארץ. ואחר כך מה כתוב? ונתתי רוחי

שאמרנו, ולכן לא רוצה פני שכנינה ולא
נכנס לפלטרין. ועל זה כתוב על אלה
וימחו מן הארץ, שנמחו מהכל.

בא ראה, באותו הזמן שעתיד הקדוש
ברוך הוא להחיות המתים, כל אותם
מתים שימצאו בחוץ בשאר ארצות
נכריות, הקדוש ברוך הוא יברא להם
גופיהם ונ"א יעמידם בגופם כראוי. שהרי
עצם אחת שנשארת באדם תחת הארץ,

וְחַיִּיתֶם וְגו'. דְּהָא בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל יִקְבְּלוּן נִשְׁמָתִין
 כָּל אַנּוּן בְּנֵי עֲלָמָא. בְּרַ אֵלִין (דְּרַא דְּמִוּפְנָא) דִּיאִסְתָּאבוּ
 וּסְאִיבוּ אַרְעָא. דְּבְּאֵלִין כְּתִיב וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ. מִן
 הָאָרֶץ דִּיִּיקָא. וְאַף עַל גַּב דִּיאִקְשׁוּ וְאַפְּלִיגוּ קַדְמָאֵי
 עַל דָּא. וַיִּמְחוּ כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תהלים סט) יִמְחוּ
 מִסְפַּר חַיִּים.

אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְדָאֵי לִית לֹון חוּלְקָא בְּעֲלָמָא
 דְּאַתִּי דְּכְתִיב וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ. וּכְתִיב לְעוֹלָם
 יִירָשׁוּ אָרֶץ. אֲבָל יְקוּמוֹן בְּדִין. וְעַלִּייתוּ כְּתִיב, (דניאל יב)
 וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אַדְמַת עֶפְרַיִם יִקְיִצוּ אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם
 וְאַלֶּה לְחַרְפוֹת וְלִדְרָאוֹן עוֹלָם. וּפְלוּגְתָּא בְּהָא אֲבָל
 כְּלָא כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא:

וַיִּמַּח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. רַבִּי
 אַבָּא אָמַר (את כל) לְאַכְלָלָא כָּל אַנּוּן שְׁלִיטִין
 דְּשְׁלִטִין מִמֶּנּוּן עַל אַרְעָא. וְדָא הוּא הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל

לשון הקודש

חלק בעולם הבא, שכתוב וימחו מן
 הארץ, וכתוב לעולם יירשו ארץ. אבל
 יקומו בדין. ועליהם כתוב (דניאל יב) ורבים
 מישני עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה
 לחרפות לדראון עולם. והמתלקת בזה.
 אבל הכל כפי שבארורה החברים.

וימח את כל היקום אשר על פני
 האדמה. רבי אבא אמר, (את כל) - לכלל

בכם וחייתם וכו', שהרי בארץ ישראל
 יקבלו נשמות כל אותם בני העולם, פרט
 לאלו דוד המבול שנטמאו וטמאו את
 הארץ. באלה כתוב וימחו מן הארץ,
 דוקא מן הארץ. ואף על גב שהקשו
 ונתלקו הראשונים על זה. וימחו, כמו
 שנאמר (תהלים סט) ימחו מספר חיים.

אמר לו רבי שמעון, ודאי שאין להם

פְּנֵי הָאָדָמָה. דְּכַד עָבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּינָא בְּבִנֵי
עֲלָמָא אַעְבַר לְאַנּוּן שְׁלִיטִין דְּמִמֶּנּוּ עֲלִייהוּ בְּקַדְמִיתָא
וּלְבַתַר לְאַנּוּן דִּי־תַבִּי תַחֲזוּת גְּדַפְיִיהוּ דְכְּתִיב (ישעיה כד)
יִפְקֹד יי' עַל עֲבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וּלְבַתַר עַל מַלְכֵי
הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה.

וְהִיךְ מִתְעַבְרָן קַמִּיה. אֵלָא אַעְבַר לוֹן בְּנוֹרָא
דְּדָלִיק הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (דברים ד) כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ
אִשׁ אוֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא. אִשָּׁא (היא) דְאָכִיל אִשָּׁא.
הֵתוּא יְקוּם דְעֲלִייהוּ (נ"א מַעְבַר) בְּאִשָּׁא. וְאַנּוּן דִּי־תַבִּי
תַחֲזוּתִייהוּ בְּמִיָּא. וּבְנִינֵי כֶךְ וַיִּמַּח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. וּלְבַתַר מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ
וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמַּחוּ מִן הָאָרֶץ. כָּל אֵלִין דְלִתְתָּא.
וַיִּשְׂאֵר אֶךְ נַח. אֶךְ לְמַעוּטֵי. דְלֵא אִשְׁתְּאַרוּ בְּעֲלָמָא

לשון הקודש

אותם שליטים ששולטים הממנים על
הָאָרֶץ, וְהוּוּ הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה.
שְׂבָאֲשֶׁר עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דִּין
בְּבִנֵי הָעוֹלָם, מַעְבִּיר אֶת אוֹתָם
הַשְּׁלִיטִים הַמְּמָנִים עֲלֵיהֶם בְּהִתְחַלָּה,
וְאַחַר כֵּךְ אֶת אוֹתָם שְׂוִישְׁבִים תַּחַת
בְּנִפְיָהֶם, שְׂבָתוּב (ישעיה כד) יִפְקֹד ה' עַל
עֲבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם, וְאַחַר כֵּךְ – עַל
מַלְכֵי הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה.
וַאִיךְ מַעְבְּרִים מִלְּפָנָיו? אֵלָא מַעְבִּיר

אותם באש שדולקת. זְהוּ שְׂבָתוּב (דברים ד)
כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אִשׁ אוֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא.
אִשׁ (הוא) שְׂאוּכְלַת אִשׁ. אוֹתוֹ שְׂעוּמַד
מַעֲלִיהֶם וְנִיָּא עוּבְרוּ בְּאִשׁ. וְאוֹתָם
שְׂוִישְׁבִים תַּחֲתֵיהֶם בְּמִיָּם. וּמִשׁוּם כֶּךְ
וַיִּמַּח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
הָאָדָמָה, וְאַחַר כֵּךְ מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה עַד
רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמַּחוּ מִן הָאָרֶץ,
כָּל אֵלִין שְׂלַמְטָה. וַיִּשְׂאֵר אֶךְ נַח – אֶךְ
לְמַעַט. שְׂלֵא נִשְׂאָרוּ בְּעוֹלָם רַק נַח וְנִי

בר נח ודעמיה בתיבותא. רבי יוסי אומר תגיר הוה
דאפיש ליה אריא והא אוקמוה:

ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל
הבהמה אשר אתו בתבה. רבי חייא פתח
(משלי כב) ערום ראה רעה ונסתר. האי קרא אתמר על
נח דעאל לתיבותא ואסתתר בה. ועאל לגו תיבותא
בזמנא דמייא דחקו ליה. והא אתמר דעד לא עאל
לתיבותא חמא ליה למלאך המות דאזיל בינייהו
ואסתר לון. פינן דחמא ליה, עאל לתבה ואסתתר
בגוה. הדא הוא דכתיב ערום ראה רעה ונסתר. ראה
רעה דא מלאך המות ונסתר מקמיה הדא הוא
דכתיב מפני מי המבול.

רבי יוסי אומר ערום ראה רעה ונסתר. (ויסתר לא כתיב),
אהדר על מה דאתמר בזמנא דמותא שריא
בעלמא בר נש חכים יסתר ולא יקום לבר ולא יתחזי

לשון הקודש

שעמו בתבה. רבי יוסי אומר, שהיה חגר,
שהפישו אריה, והרי פרושה.
ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת
כל הבהמה אשר אתו בתבה. רבי חייא
פתח, (משלי כב) ערום רעה רעה ונסתר.
פסוק זה נאמר על נח שנכנס לתבה
והסתתר בה, ונכנס לתוך התבה בזמן
שהמים דחקו אותו. והרי נאמר שער

שלא נכנס לתבה, ראה את מלאך המות
שהולך ביניהם ומקיף אותם. פינן שראה
אותו, נכנס לתבה והסתתר בתוכה. והו
שפתוב ערום ראה רעה ונסתר. ראה
רעה - והו מלאך המות, ונסתר מלפניו.
והו שפתוב מפני מי המבול.

רבי יוסי אומר, ערום ראה רעה ונסתר,
ולא כתיב ויסתר חזר על מה שנאמר, בזמן

קָמִי מִחֶבְלָא. בְּגִין דְּכִיּוֹן דְּאֲתִייהֵיב לִיָּה רִשׁוּ, יִחַבֵּל
כָּל אַנּוּן דִּישְׁתַּכְחוּן קַמִּיָּה וְיַעֲבְרוּן קַמִּיָּה בְּאֲתַנְלִיָּא.
וְסוּפָא דְקָרָא וּפְתָאִים עָבְרוּ וְנַעֲנְשׂוּ עָבְרִין קַמִּיָּה
וְאֲתַחֲזִיין קַמִּיָּה וְנַעֲנְשׂוּ.

דְּבַר אַחַר עָבְרוּ, עָבְרוּ פְקוּדָא (דא) (נ"א דְמֵאֲרִיחוּן)
וְנַעֲנְשׂוּ. דְּבַר אַחַר עָרוּם רָאָה רָעָה וְנִסְתַּר דָּא
נַח. וּפְתָאִים עָבְרוּ וְנַעֲנְשׂוּ אֵלִין בְּנֵי דְרִיָּה. (וְנַעֲנְשׂוּ), כִּיּוֹן
דְּאִסְתַּתֵּר וְאִשְׁתְּהִי תַמָּן כָּל הַהוּא זְמַנָּא. (דף טט ע"ב)
לְבַתָּר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן (וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ) תָּא חֲזִי בְּשַׁעֲתָא
דְּדִינָא אֲתַעְבִּיד לָא כְּתִיב בֵּיה זְכִירָה. כִּיּוֹן
דְּאֲתַעְבִּיד (בֵּיה) דִּינָא וְאֲתַאֲבִידוּ חֲיִיבֵי עֲלֵמָא, כְּדִין
כְּתִיב בֵּיה זְכִירָה. דְּהָא כִּד דִּינָא שְׂרִיא בְּעֲלֵמָא
אֲתַחֲבֹרֵתָא לָא אִשְׁתַּכַּח. וּמִחֶבְלָא שְׂרִיא עַל עֲלֵמָא.

לשון הקודש

רעה ונסתתר - זה נח. ופתאים עברו
ונענשו - אלו בני דורו ונענשו. כיון
שהסתתר והשתהה שם כל אותו זמן,
אחר כך ויזכר אלהים את נח.

אמר רבי שמעון, ויזכר אלהים את נחו בא
ראה, בשעה שהדין נעשה, לא כתוב בו
זכירה. כיון שנעשה (בו) הדין ונאבדו
רשעי העולם, אז כתוב בו זכירה. שהרי
כאשר הדין שרוי בעולם, לא נמצאת

שהמות שרוי בעולם, בן אדם חכם
יסתתר ולא יעמד בחוץ ולא יתראה
לפני המשחית, משום שפיון שנתנה לו
הרשות, הוא ישחית את כל אותם
שנמצאים לפניו ועוברים לפניו גלוי.
וסוף הפסוק - ופתאים עברו ונענשו.
עברו לפניו והתראו לפניו, ונענשו.

דבר אחר עברו - עברו על מצוה זו ונא
של רבנן ונענשו. דבר אחר ערום ראה

בֵּינוֹן דְּאַתְעֵבֵר דִּינָא וְאַשְׁתַּכִּיד רִיגְוָא, תָּב כִּלְא
לְאַתְרִיהּ. וּבְגִין כָּךְ כְּתִיב הָכָא וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נַח.
דְּבִיה שְׂרִיא זְכוּר. דְּנַח אִישׁ צַדִּיק כְּתִיב בֵּיהּ.

כְּתִיב, (תהלים פט) אַתָּה מוֹשֵׁל בְּנֵאוֹת הַיָּם בְּשׂוֹא גִלְיוֹ
אַתָּה תִּשְׁפָּחֵם. בְּשַׁעֲתָא דִּימָא קַפִּיץ בְּגִלְגּוּלֵי
וּתְהוּמֵי סָלְקֵי וְנַחְתֵי, קִדְשָׁא בְרִידָה הוּא שְׂדֵר חַד
חוּטָא מִסְטָרָא דִּימִינָא וּמְשִׁיךְ גִּלְגּוּלֵי וְשַׁכִּיךְ זַעֲפִיחַ
וְלִית מָאן דִּידַע לִיהּ.

יִזְנָה נַחַת לִימָא וְאַזְדַּמְן לִיהּ תְּהוּא נִוּנָא וּבִלַּע לִיהּ.
חִידָה לָא נִפְקַת נִשְׁמַתִּיה מִיְנִיה וְלָא פְּרָחָא מִיָּד.
אַלָּא בְּגִין דְּקִדְשָׁא בְרִידָה הוּא שְׁלִיט בְּתֵהוּא גְאוּתָא
דִּימָא. וְתֵהוּא גְאוּתָא דִּימָא הוּא חַד חוּטָא דְשִׁמְאָלָא
דְסָלִיק לִיהּ לִימָא לְעֵילָא וּבִיה אֶסְתַּלְק. וְאִי לָאו
תְּהוּא חוּטָא דְמִטֵי לִיהּ מִסְטָרָא דִּימִינָא לָא סָלְקָא

לשון הקודש

הַיָּמִין וּמוֹשֵׁךְ אֶת גִּלְיוֹ וְשׂוֹכֵךְ זַעֲפּוֹ, וְאִין
מִי שִׂידַע אוֹתוֹ.

יִזְנָה יָרֵד לַיָּם וְהַזְדַּמְן לוֹ אוֹתוֹ הַדָּג וּבִלַּע
אוֹתוֹ, אִיךָ לָא יֵצֵאֵה נִשְׁמַתוֹ מִמֶּנּוּ וְלָא
פְּרָחָה מִיָּד? אַלָּא מִשּׁוּם שְׁתַּקְדּוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שׁוֹלֵט בְּאוֹתָהּ גְאוּתָה שְׁל הַיָּם, וְאוֹתָהּ
גְאוּת הַיָּם הִיא חוּט אַחַד שֶׁל הַשִּׁמְאָל
שֶׁמַּעֲלָה אֶת הַיָּם לְמַעְלָה, וּבִנּוּ הוּא
מְתַעֲלָה. וְאִם לָא אוֹתוֹ הַחוּט שֶׁמַּגִּיעַ

הַתַּחֲבֵרוֹת, וְהַמְשַׁחִית שְׂרוּי עַל הָעוֹלָם.
בֵּינוֹן שְׁעֵבֵר הַדִּין וְשׂוֹכֵךְ הַרְגוֹ, שָׂב הַכֹּל
לְמַקּוּמוֹ, וְלִכְּנָן כְּתוּב כָּאן וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
אֶת נַח, שְׂבוּ שׂוֹרֵה זְכוּר, שְׂנַח אִישׁ צַדִּיק
כְּתוּב בּוֹ.

כְּתוּב (תהלים פט) אַתָּה מוֹשֵׁל בְּנֵאוֹת הַיָּם
בְּשׂוֹא גִלְיוֹ אַתָּה תִּשְׁפָּחֵם. בְּשַׁעֲתָה שְׁתֵּימֵם
קוֹפִיץ בְּגִלְיוֹ וְתֵהוּמוֹת עוֹלָם וַיִּזְכֹּר, וְהוּא
הַקְדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלֵט חוּט אַחַד מִצַּד